

Kúria

végzése

Az ügy száma:	Bfv.II.274/2023/11.
A határozat szintje:	felülvizsgálat
A tanács tagjai:	Dr. Harangozó Attila, a tanács elnöke Dr. Metzing Márton, előadó bíró Dr. Somogyi Gábor, bíró Dr. Demeter Zsuzsanna, bíró Dr. Boros Tibor, bíró
Az eljárás helye:	Budapest
Az eljárás formája:	tanácsülés
Az ülés napja:	2023. november 30.
Az ügy tárgya:	zaklatás vétsége
Terhelt:	...
Elsőfok:	Szentendrei Járásbíróság, 15.Bpk.167/2021/3., büntetővégzés, tárgyaláson kívül, 2021. július 9. (jogerő: 2021. július 30.)
Az indítvány előterjesztője:	a terhelt
Az indítvány iránya:	a terhelt javára

Rendelkező rész

A Kúria a zaklatás vétsége miatt a terhelt ellen folyamatban volt büntetőügyben a terhelt által előterjesztett felülvizsgálati indítványt elbírálva a Szentendrei Járásbíróság 15.Bpk.167/2021/3. számú büntetővégzését hatályában fenntartja.

A Kúria végzése ellen fellebbezésnek vagy felülvizsgálatnak nincs helye, és ebben az ügyben az indítvány előterjesztője, valamint azonos tartalommal más jogosult újabb felülvizsgálati indítványt nem nyújthat be.

Indokolás

[1] I. 1. A Szentendrei Járásbíróság a 2021. július 9-én meghozott 15.Bpk.167/2021/3. számú büntetővégzésével a terhelttel szemben zaklatás vétsége [Btk. 222. § (2) bekezdés a) pont] miatt 150 napi tétel – napi tételenként 4.000 forint, összesen 600.000 forint – pénzbüntetést és 260 óra közérdekű munkát szabott ki.

[2] A büntetővégzés ellen a jogosultak nem terjesztettek elő tárgyalás tartása iránti indítványt, így az 2021. július 30-án jogerőre emelkedett.

[3] 2. A jogerős határozatban megállapított tényállás szerint a terhelt 2021. január 29-én 21 óra 42 perc körüli időben a telefonszám 1 kapcsolási számú mobiltelefonról felhívta a sértettet, annak telefonszám 2 kapcsolási számú mobiltelefonján. A terhelt és a sértett között korábban fennállott elszámolási vita, valamint büntetőeljárás okán a terhelt közölte a sértettel, hogy „múltkor megúszta, te faszszopó köcsög, akkor a kocsidat lőttem szét, legközelebb nem úszod meg ennyivel, fejbe foglak löni”. A sértett a hívást külföldi tartózkodása során fogadta.

[4] II. 1. A jogerős, a vádról rendelkező ügydöntő határozat ellen a terhelt terjesztett elő felülvizsgálati indítványt a – korábbi – Be. 416. § (1) bekezdés a) és b) pontjának felhívásával.

[5] Indítványában a 21/2020. (VIII. 4.) AB határozat indokolását is idézve kifogásolta, hogy a bíróság a „távollétében” marasztalta el, ezért sérült a védekezéshez fűződő joga. Utalt rá, hogy ilyen esetben „a perújítási indítványnak a Be. 639. § (3) bek. alapján időbeli korlátozása nincsen..., illetve a felülvizsgálati és jogorvoslati kérelmek kapcsán szintén nincs időkorlát”.

[6] A Btk. 221. § (1) bekezdésébe ütköző zaklatás vétségének törvényi tényállási elemeit felsorolva kifejtette, hogy a jelen ügyben hiányzik a háborgatás rendszeres vagy tartós jellege, hiszen csak egyetlen alkalommal hívta fel telefonon a sértettet. Mindemellett a sértett sem jelezte, hogy a hívás terhes lett volna számára, és arra se szólította fel, hogy ne hívja többet.

[7] Indítványozta ezért, hogy a Kúria „törölje a kiszabott büntetést”.

[8] 2. A Legfőbb Ügyészség a BF.355/2022/2. számú átiratában a terhelt indítványát alaptalannak tartotta.

[9] A Be. 739. § (2) bekezdésében írtak alapján leszögezte, hogy a büntetővégzés ügydöntő határozat, amelyre tekintettel nem felülvizsgálati ok, hogy a Szentendrei Járásbíróság büntetővégzés meghozatalára irányuló eljárást folytatott le a terhelttel szemben, ugyanakkor a büntetővégzés mint jogerőre képest ügydöntő határozat felülvizsgálati indítvánnyal támadható.

[10] A Be. 656. § (6) bekezdésének szabályai szerint szükségesnek látta megvizsgálni, hogy a zaklatás megállapításához a Btk. 231. § (2) bekezdésében megkívánt magánindítvány sértett által előterjesztésére sor került-e. E vizsgálódás eredményeként pedig rögzítette, hogy a magánindítvány előterjesztésére sor került, csupán annak az ítéleti tényállásban való rögzítésére nem került sor. Hivatkozott ugyanakkor a BH 2021.65. számon közzétett eseti döntés elvi tételeire, amelyek szerint a magánindítvány léte nem a bűncselekmény elkövetésével kapcsolatos, annak elemeit és minősítését megalapozó történeti tény, hanem a magánindítvány büntethetőségi akadály jellegének megfelelően, az annak előterjesztésére jogosult akaratától függően bekövetkező eljárási tény.

[11] Az indítványt a Be. 649. § (1) bekezdés a) pont aa) alpontjában írt felülvizsgálati okra alapítottnak tekintve nyomatékosította, hogy a büntetővégzés nem a Btk. 222. § (1) bekezdésébe ütköző, hanem a Btk. 222. § (2) bekezdés a) pontjába ütköző zaklatás vétsége miatt szabott ki büntetést a terhelttel szemben, amely bűncselekmény megállapításához nem szükséges az elkövetési magatartás ismétlődése. A terhelt által kilátásba helyezett következmény – a sértett fejbe lövése – pedig félelemkeltésre irányult, a sértett pedig alappal feltételezhette, hogy az életét sértő cselekmény bekövetkezhethet.

[12] Mindezekre tekintettel a terhelt marasztalását törvényesnek tartva a jogerős büntetővégzés hatályában fenntartására tett indítványt.

[13] 3. A terhelt a Legfőbb Ügyészség átiratára tett észrevételében tagadta, hogy megfenyegette volna a sértettet. Sérrelmezte, hogy amíg követelését a jogszerű út igénybevételeivel ő maga nem tudta érvényesíteni a sértettel szemben, addig arra „ugrott a hatóság”, hogy ő felhívta a „tolvajt”. A sértett állításán alapuló tényállásra nézve bizonyítás nem folyt, azt alátámasztó bizonyíték – megítélése szerint – nem is áll rendelkezésre, a „mentő tanú” kihallgatására pedig nem került sor.

[14] Ezzel egyúttal „kérdései, észrevételezési joga is sérült”, valamint – az indítványban foglaltakkal fennálló összefüggését meg nem világítva – hivatkozott a Be. 81. §-ára.

[15] Állítása szerint a tények tisztázása érdekében „indítványozták” tárgyalás tartását is, amely azonban elmaradt.

[16] **III. A felülvizsgálati indítvány alaptalan.**

[17] 1. A felülvizsgálat rendkívüli jogorvoslat, amely a Be. 648. §-a alapján csak a bíróság jogerős, a vádról rendelkező ügydöntő határozata ellen, és kizárólag a Be. 649. §-ában tételesen felsorolt anyagi és eljárásjogi okokra hivatkozással vehető igénybe. A felülvizsgálati okok törvényi köre nem bővíthető, ezért az azon kívül eső anyagi vagy eljárásjogi kérdések a felülvizsgálatban közömbösek.

[18] Figyelemmel arra, hogy a terhelt észrevételében azt is felróta a Szentendrei Járásbíróságnak, miszerint a saját és meg nem nevezett más személy többes számban írt indítványa ellenére sem tartott tárgyalást, a Kúria vizsgálta, hogy a büntetővégzés egyáltalán jogerőre emelkedett-e. A jogerő téves megállapítása esetén ugyanis nincs jogerős ügydöntő határozat, amit felülvizsgálati indítvánnyal lehetne támadni, és a felülvizsgálati eljárás helyett a tárgyalás tartása iránti indítvány nyomán az alapügyben eljáró elsőfokú bíróságnak – a jogerősítő záradék hatályon kívül helyezése mellett – a tárgyalás kitűzése iránt kell intézkednie.

[19] Az ügyiratokból kitűnően azonban a terhelt a részére 2021. július 22-én szabályszerűen kézbesített büntetővégzés átvételét követően nyolc napon belül nem terjesztett elő indítványt tárgyalás tartása iránt. Ekként – figyelemmel arra, hogy az ügyészség a büntetővégzés 2021. július 14-én történt kézbesítése után a törvényi határidőben ugyancsak nem terjesztett elő tárgyalás tartása iránti indítványt, és a terhelt érdekében védő nem járt el – a járásbíróság törvényesen állapította meg a büntetővégzés jogerőre emelkedését és – a Be. 458. § (1) bekezdés c) pontjában írtakkal összhangban – a jogerő időpontját is.

[20] 2. A terhelt indítványában a korábbi Be.-ben meghatározott felülvizsgálati okokra hivatkozott, ráadásul ezen okokkal indítványának tartalma nem is állt teljes összhangban. A beadványok, nyilatkozatok elbírálásának alapvető rendező elve azonban, hogy azokat soha nem a megnevezésük, hanem mindenkor a tartalmuk szerint kell megítélni.

[21] Tartalma szerint pedig a terhelt egyfelől bűnösségének törvénysértő megállapítását állította, másrészt pedig a „távollétében való eljárás” kifogásolásával feltétlen hatályon kívül helyezést kíváltó eljárási szabálysértés megvalósulására hivatkozott.

[22] A Kúria ezért a Be. 649. § (1) bekezdés a) pont aa) alpontjában, illetve – a 608. § (1) bekezdés d) pontjára figyelemmel – a Be. 649. § (2) bekezdés d) pontjában írt törvényi okok figyelembevételével vizsgálta, hogy az indítvány alapot ad-e a felülvizsgálati eljárás lefolytatására, illetve annak eredményeként az ítélet jogerejének áttörésére.

[23] 3.1. A terhelt okfejtésére figyelemmel a Kúria előjáróban utal rá, hogy a terhelt javára szóló felülvizsgálati indítvány benyújtása nincs határidőhöz kötve [Be. 652. § (4)

bekezdés], szemben a perújítási eljárás Be. 639. § (3) bekezdésében foglalt, a felülvizsgálati indítvány előterjesztésével összefüggésben tévesen hivatkozott szabályaival.

[24] A Be. 649. § (2) bekezdés d) pontja szerint felülvizsgálatnak van helye, ha a bíróság a határozatát a Be. 608. § (1) bekezdésében meghatározott eljárási szabálysértéssel hozta meg. A Be. 608. § (1) bekezdés d) pontja alapján feltétlen hatályon kívül helyezést eredményező eljárási szabálysértést valósít meg, ha a tárgyalást olyan személy távollétében tartották meg, akinek a jelenléte a törvény értelmében kötelező.

[25] Nem eljárási szabálysértés azonban, amit a törvény kifejezetten lehetővé tesz. A Be. C. Fejezetében írt büntetővégzés meghozatalára irányuló eljárás – minthogy tárgyalás mellőzésével zajlik [Be. 740. § (1) bekezdés] – fogalmilag a terhelt távollétében zajlik. A terhelt a tárgyalás tartásához való jogát a Be. 742. §-ában írt szabályok szerint tárgyalás tartása iránti indítvány benyújtásával érvényesítheti. A fentebb kifejtettek szerint azonban a terhelt az általa személyesen átvett büntetővégzés kézbesítését követően a törvényi határidőben nem élt a tárgyalás tartása iránti indítvány előterjesztéséhez biztosított jogával.

[26] A büntetővégzés meghozatalára irányuló eljárás tehát a törvényen alapuló, ezért – önmagában – nem törvénysértő. A Be. C. Fejezete szerinti eljárás lefolytatása kizárólag abban az esetben vezethet a Be. 608. § (1) bekezdés d) pontjában meghatározott abszolút eljárási szabálysértés felrovására, ha a büntetővégzés meghozatalára a Be. 740. § (1) bekezdésében, illetve a (3) bekezdésében felsorolt, mérlegelést nem tűrő feltételek fennállásának hiányában került sor. Így: ha a terhelt a büntetővégzés meghozatalakor a büntetővégzés meghozatalával érintett ügyben letartóztatás hatálya alatt állt, a büntetővégzés meghozatalára ötévi szabadságvesztésnél súlyosabban büntetendő bűncselekmény miatt került sor, illetve az ötévi szabadságvesztéssel büntetendő bűncselekmény elkövetését a terhelt nem ismerte be. A törvényi feltételek hiányában ugyanis büntetővégzés meghozatalának nincs helye, és a terhelt kötelező jelenlétével érintett előkészítő ülést kell kitűzni, amelynek elmaradása szükségképpen kiváltja a Be. 608. § (1) bekezdés d) pontjában írt, feltétlen hatályon kívül helyezést érdemlő eljárási szabálysértés megállapítását.

[27] A jelen esetben azonban a büntetővégzés meghozatalához a Be. 740. § (1) bekezdésében támasztott feltételek fennálltak, hiszen a terhelt ellen emelt vád tárgyát képező bűncselekmény kétévi szabadságvesztéssel büntetendő, és a terhelt az alapügyben nem volt letartóztatásban.

[28] Ekként a Be. 608. § (1) bekezdés d) pontjában írt abszolút eljárási szabálysértés nem következett be, amelynek folyományaként a Be. 649. § (2) bekezdés d) pontja szerinti felülvizsgálati ok sem valósulhatott meg.

[29] 3.2. Az indítvány még csak távoli következtetési alapul sem szolgál, hogy a különleges bánásmód Be. 81. §-ban írt szabályait az eljáró bíróság mely okból, hogyan és mely különleges bánásmódot igénylő sértettel vagy tanúval szemben sértette meg. Különösen nem derül ki az indítványból, hogy az állított törvénysértés a Be. 649. § (2) bekezdésében meghatározott mely felülvizsgálati ok megállapítására, és miért lehet alkalmas. A Be. 652. § (1) bekezdésében írtak ellenére az okát és célját e tekintetben ki nem fejtő indítvány ezért e részében törvényben kizárt.

[30] 3.3. Ezzel együtt a Kúria a Be. 659. § (6) bekezdésében rögzített kötelezettsége folytán maga is vizsgálta, hogy az eljáró bíróság vétett-e valamely eljárási szabályt, amely szabályszegés a Be. 649. § (2) bekezdése alapján egyúttal felülvizsgálati okot is megtestesít. E körben – a Legfőbb Ügyészség átiratában írtakkal összhangban – maga is a Be. 649. § (2) bekezdés b) pontjában meghatározott felülvizsgálati ok megvalósulását érintő állásfoglalást tartott elsődlegesen szükségesnek.

[31] A Be. 378. § (1) bekezdése alapján magánindítványra üldözendő bűncselekmény esetén csak a jogosult indítványára indítható meg vagy folytatható a büntetőeljárás. A (3) bekezdés szerint a magánindítványt attól a naptól számított egy hónapon belül kell előterjeszteni, amelyen a magánindítványra jogosult a bűncselekményről tudomást szerzett. Magánindítványnak kell tekinteni a magánindítvány előterjesztésére jogosult feljelentését és bármely olyan nyilatkozatát, amely szerint az elkövető büntetőjogi felelősségre vonását kívánja [Be. 378. § (2) bekezdés].

[32] A magánindítvány előterjesztésére a sértett jogosult [Btk. 31. § (2) bekezdés].

[33] Az ügyészség által a terhelt ellen emelt vád tárgyát képező zaklatás vétsége [Btk. 222. § (2) bekezdés a) pont] a Btk. 231. § (2) bekezdése alapján csak magánindítványra büntethető.

[34] Az ügyiratokat áttekintve pedig a sértett magánindítványa rendelkezésre áll, hiszen már a cselekmény elkövetésének napján a rendőrség beavatkozását kérte e-mailben megküldött beadványában, 2021. február 18-án tett tanúvallomásában pedig magánindítványát kifejezetten előterjesztette a terhelttel szemben.

[35] Amint arra a Legfőbb Ügyészség is helyesen utalt, a magánindítvány meglétét illetően közömbös, hogy az irányadó tényállás nem utalt a magánindítvány sértett által megtételére és annak időpontjára. A magánindítvány joghatályos volta ugyanis jogkérdés; a magánindítvány előterjesztésére vonatkozó ténymegállapítások alapján levont jogi következtetés, melyre nem vonatkozik a tényálláshoz kötöttség, illetve a tényállás támadhatatlansága a felülvizsgálat során. Emellett a magánindítványra vonatkozó ténymegállapítás az ítéleti tényállásnak – legalábbis a szűkebb értelemben vett történeti tényállásnak – egyébként sem a szükségszerű eleme. Ezt támasztja alá az is, hogy a magánindítvány joghatályosságát nem érinti az, hogy annak rögzítése ítéletszerkesztési hibából fakadóan elmaradt; így az eljárás magánindítvány hiányában történő megszüntetésének nyilvánvalóan nincs helye – a joghatályos magánindítvány megléte mellett – pusztán azon okból, hogy annak ítéleti tényállásban történő rögzítése nem történt meg. Másrészt a magánindítvány léte nem a bűncselekmény elkövetésével kapcsolatos, a bűncselekmény elemeit és minősítését megalapozó történeti tény, hanem a magánindítvány büntethetőségi akadály jellegének megfelelően az annak előterjesztésére jogosult akaratától függően bekövetkező eljárási tény. Éppen ezért teszi a törvény kifejezetten lehetővé a magánindítvány hiányának felülvizsgálat keretében történő támadhatóságát {BH 2021.65. [20]-[21]}.

[36] Ekként az indítvánnyal támadott büntetővégzés Be. 659. § (6) bekezdésén alapuló felülbírálat sem vezethetett a jogerő áttörésére.

[37] 4.1. A Be. 649. § (1) bekezdés a) pont aa) alpontja szerint felülvizsgálati indítvány terjeszthető elő, ha a bíróság a büntető anyagi jog szabályainak megsértésével állapította meg a terhelt bűnösségét.

[38] A felülvizsgálati eljárás megkerülhetetlen szabálya azonban, hogy a felülvizsgálati indítványban a jogerős ügydöntő határozat által megállapított tényállás nem támadható [Be. 650. § (2) bekezdés]. Ezzel összhangban a felülvizsgálati eljárásban a bizonyítékok ismételt egybevetésének, eltérő értékelésének, valamint bizonyítás felvételének nincs helye, a felülvizsgálati indítvány elbírálásakor a jogerős ügydöntő határozatban megállapított tényállás az irányadó [Be. 659. § (1) bekezdés].

[39] E szabályok pontosan abból fakadnak, hogy a felülvizsgálat a jogerős [azaz a Be. 456. § (1) bekezdése értelmében végleges és mindenkre kötelező döntést hordozó] ítélet elleni jogi, nem pedig ténybeli kifogások érvényesítését biztosító rendkívüli jogorvoslat. Éppen ezért a jogkövetkeztetések helyessége kizárólag az irányadó tényállás alapulvételével ítéltető meg [BH 2021.280. (Bfv.I.1.004/2020/13.)].

[40] A tényállás irányadó jellege azt jelenti, hogy a felülvizsgálati eljárásban nem csupán a jogerős ítéletben írt tényállás támadhatatlan, de az a mérlegelő tevékenység is, amely e tényállás megállapítására vezetett. Ebből következően a felülvizsgálat során a felmerült bizonyítékok felülmérlegelésére, eltérő tényállás megállapítására az eljárási törvény nem biztosít lehetőséget.

[41] Amikor tehát a terhelt a Legfőbb Ügyészség átiratára tett észrevételében tagadta a sértett megfenyegetését, ezzel nem az irányadó tényállás alapulvételével, büntető anyagi jogi érveket felsorakoztatva kifogásolta marasztalását, hanem pontosan a jogerős ítéletben megállapított, a felülvizsgálati eljárásban érinthetetlen tényállást vitatva.

[42] A bizonyítékok újraértékelésének igényével benyújtott, eltérő tényállás megállapítását célzó indítvány alapján pedig a felülvizsgálat a törvényben kizárt [Be. 656. § (2) bekezdés a) pont].

[43] Ennek megfelelően a Kúria csakis a jogerős ügydöntő határozatban foglalt tényállás alapján fontolhatta meg a terhelt indítványában foglalt, bűnösségének megállapítása ellenében felhozott érveket.

[44] 4.2. Az irányadó tényállásból pedig a zaklatás Btk. 222. § (2) bekezdés a) pontjában meghatározott törvényi tényállási elemei maradéktalanul kitűnnek.

[45] Az adott esetben a terhelt által a sértettel szemben kilátásba helyezett következmény („fejbe foglak löni”) mindenben megfelel a fenyegetés Btk. 459. § (1) bekezdés 7. pontjában meghatározott ismérveinek. Az élet kioltásának előrevetítése kétséggkívül a törvényi meghatározásnak eleget tevő súlyos következmény, amely különösebb magyarázatot nem igénylő módon alkalmas rá, hogy a megfenyegetett sértettben komoly félelmet keltsen. Az sem vitás, hogy a terhelt a fejbőlövés kilátásba helyezésével a sértettet – a Btk. 222. § (2) bekezdés a) pontjában írt törvényi tényállás által megkívánt módon – személy elleni erőszakos, büntetendő cselekmény elkövetésével fenyegette meg.

[46] Levonható végül a jogi következtetés, hogy a terheltet a fenyegetés megtételében a félelemkeltés célzata vezérelte.

[47] A terhelt szándékára, így a bűnösségére vont következtetés jogkérdés [Bfv.III.1.491/2019/5. (BH 2021.4.)], e jogi következtetés alapját pedig ugyancsak az irányadó tényállásban megállapított tények képezik. A célzat az elkövető tudatában megjelenő, a cselekmény elkövetését motiváló gondolati tartalom, amelynek megléte az íméntiekkel összhangban a külvilágban is megjelenő életbeli tények alapulvételével dönthető el.

[48] Az alapügyben megállapított, irányadó tényállás szerint a terhelt fenyegetését saját múltbéli magatartására utalva (miszerint korábbi fellépését a sértett „megúszt”) bontotta ki, ezzel is nyomatékosítva az általa kilátásba helyezett következmény komolyságát. Ha pedig a terhelt az önmagában is félelemkeltésre alkalmas fenyegetésének az általa korábban már megvalósított cselekményekre való utalással adott további súlyt, úgy e megállapított tényekből egyedül az a jogi következtetés adódik, hogy a fenyegetés megtételét pontosan a félelemkeltés szándéka vezette.

[49] Ezzel párhuzamosan: a jogerős büntetővégzés nem a Btk. 222. § (1) bekezdésébe ütköző, háborgatással elkövetett zaklatás miatt marasztalta a terheltet, így e bűncselekmény tényállási elemei (a háborgatás, illetve annak rendszeres, visszatérő jellege) nem is kérhetők számon.

[50] A törvényben megkívánt tényállási elemek teljessége mellett az eljáró bíróságok tehát helyesen rótták a terhelt terhére a Btk. 222. § (2) bekezdés a) pontjába ütköző zaklatás

vétségének elkövetését, ezért a Be. 649. § (1) bekezdés a) pont aa) alpontjában írt felülvizsgálati ok nem állt be.

[51] 5. A kifejtett érvek mentén a Kúria – mivel nem észlelt olyan eljárási szabálysértést, amelynek vizsgálatára a Be. 659. § (6) bekezdése alapján hivatalból köteles – a felülvizsgálati indítványnak nem adott helyt, és megtámadott határozatot – a Be. 660. § (1) bekezdése szerinti tanácsülésen – a Be. 662. § (1) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

[52] A Kúria – a Kúria elnöke számára a bíróságok szervezetéről és igazgatásáról szóló 2011. évi CLXI. törvény 10. § (2) bekezdésében biztosított felhatalmazás alapján, a Kúria ügyelosztási rendjének IV.6. pontjában írt rendelkezése nyomán – öttagú tanácsban járt el.

[53] **IV.** A végzés elleni fellebbezés lehetőségét a Be. 6. § (4) bekezdése, a felülvizsgálatot pedig a Be. 650. § (1) bekezdés b) pontja zárja ki.

[54] A Be. 652. § (6) bekezdése szerint minden jogosult csak egyszer nyújthat be felülvizsgálati indítványt, kivéve, ha az újabb felülvizsgálati indítvány benyújtása a Be. 649. § (3)-(5) bekezdésén alapul. A Be. 656. § (4) bekezdésének első fordulata pedig akként rendelkezik, hogy az ugyanazon jogosult által ismételten előterjesztett indítványt a Kúria érdemi indokolás nélkül elutasíthatja.

Budapest, 2023. november 30.

Dr. Harangozó Attila s.k. a tanács elnöke, Dr. Metzinger Márton s.k. előadó bíró, Dr. Somogyi Gábor s.k. bíró, Dr. Demeter Zsuzsanna s.k. bíró, Dr. Boros Tibor s.k. bíró